

[Pinholt.]

at her er ydet et virkelig føleligt og virkelig betragteligt Beløb til Hjælp for Kommunerne.

Om Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Som allerede sagt, ser jeg i Lovforslagets Hovedprincip, Fastlæggelsen af Amtskommunernes Grundskyldspromille, det principielt rigtige. Og jeg mener, at den Promille, Ministeriet har foreslaaet, nemlig 4, i alt Fald er rimelig; jeg tror ogsaa, den er rigtig, set i Forhold til de Promiller, som man maatte udrede Skatten med i 1913—14, altsaa før Krigen.

Der kan altid diskuteres frem og tilbage om, hvorvidt man har truffet det absolut rigtige. Jeg tror, man her har været heldig nok til at ramme det, som er det rette, og herved sættes der, hvis Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, en Grænse, som er i Overensstemmelse med den Tradition og den Udvikling, der har været med Hensyn til Skatten i tidligere Tider, idet man kommer bort fra den — jeg kunde næsten sige Rabies, som har hersket i Tiden fra 1915 til 1925, saa at den Skattepromille, der for Amternes Vedkommende maatte fastsættes ved Loven af 1926 gik til 7,5. Og man kunde i Virkeligheden redressere Forholdet under Hensyn til, at man nu har faaet Parikronen, saa at det nu lader sig gøre at overse Stillingen.

§ 2 fastsætter Grundskyldspromillen til 4 og Ejendomsskyldspromillen til $\frac{3}{4}$ deraf. Dette er i Overensstemmelse med Loven af 1926 om Beskatning af fast Ejendom til Kommunerne.

For § 3's Vedkommende indføres der her noget nyt. Det er Fordelingsreglerne, der udformes i denne Paragraf, og de er jo her noget anderledes end i Loven af 1926, men jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at de i og for sig er rigtigere. Det er meget vanskeligt at faa et Fordelingsgrundlag, som er retfærdigt alle Vegne, thi Kommunerne er saa forskellige i Struktur og i hele deres Økonomi, at det ikke er muligt at give en Regel, hvorved man er i Stand til at ramme det absolut retfærdige alle Vegne. Det tror jeg, enhver, som har siddet i Amtsråd, vil indrømme mig, ligesom enhver, der har siddet i Amtsråd, ogsaa vil indrømme mig, at Amtsrådene gør deres

bedste for netop at faa fordelt den Del af Amtsudgifterne, som skal lignedes paa Kommunerne, paa retfærdigst mulig Maade.

Man foreslaar her, at en Trediedel af det, der skal lignedes paa Sognekommunerne, skal paalignes efter Folketallet, en Trediedel skal paalignes efter den skattepligtige Indkomst til Staten og en Trediedel efter Skøn. For hver af disse Poster vil der kunne gøres en Indvending og siges: det er ikke heldigt for os; men jeg tror, at sammenfattet, og idet Fordelingen ligger i Amtsrådenes Hænder, vil de bevirke, at man vil være i Stand til at træffe en baade rigtig og retfærdig Fordeling.

Jeg ser, at de bymæssigt bebyggede Landkommuners Repræsentanter har haft noget at indvende imod, at man paaligner en Trediedel efter Statsskatten. Det er muligt, at dette for visse Kommuners Vedkommende kan ramme noget ved Siden af, men saa har man den Trediedel, som man kan fordele efter Skøn, til at hjælpe paa dette Forhold, hvis Fordelingen paa et eller andet Sted skulde ramme for haardt. Jeg tror i Virkeligheden, at dette er et rigtigt Grundlag. Ifølge det Grundlag, som vi fik i Skatteloven af 1926, viste det sig, i alt Fald i et enkelt Amt, at man maatte benytte sig af Lovens Bestemmelse om, at naar $\frac{3}{4}$ af Amtsrådets Medlemmer stemte derfor, kunde man ændre Reglerne. I det Amt, hvor jeg har hjemme — og det er man jo altid tilbøjelig til at se hen til —, har man enstemmigt ændret Fordelingen, fordi den virkede noget uheldigt for ganske enkelte Kommuner.

I § 4 er der en Regel, som jeg vil antage vil give Anledning til nogen Diskussion. Der kan altid strides om, hvorvidt man har truffet det rigtige eller ikke, men jeg mener dog, at man meget godt kan bruge det foreslaaede Grundlag. Denne Paragraf siger, at af den Del af Amtsskatterne, som skal paalignes Sognekommunerne, maa kun en Trediedel udskrives paa fast Ejendom. Ved første Øjekast kan man tænke sig, at saa skal Kommunen fortage to Ligninger, men det er ikke nødvendigt, det kan gaa baade smertefrit og rigtigt til uden at foretage to Ligninger, og jeg tror ikke, det vil volde nogen større Vanskelighed.

For det Amt, hvor jeg hører hjemme, vil denne Bestemmelse bevirke, at en Række Kommuner maa have et andet